

1979 மார்ச் 27]

(7) வரவு-செலவுத் திட்டம் (1979-80) — பெர்சு விவாதம்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது என்னுடைய சில கருத்துக்களைச் சொல்வதற்கு அனுமதித்ததற்காக நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்றைய தினம் கல்விக்காக அரசு ஒதுக்கியிருக்கக்கூடிய தொகையைப் பற்றியும் பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் இங்கே தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்து வைத்திருக்கிறார்கள். வருமானத்தில் 25 சதவீதம் கல்விக்காக அளிக்கப்படுகிறது என்று கூறுகிறோம். ஆனால் நாட்டிலே கல்வித் துறையிலே அமைதி இருக்கிறதா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இன்றைக்குக் கல்வி என்பது மனிதனுடைய உள்ளத்திலே தேங்கிக் கிடக்கிற சக்தியை வெளிக்கொண்டு வருவதற்கான ஒரு சிறந்த சாதனமாக இருக்கிறது. அப்படி மனிதனின் உள்ளத்திலே தேங்கிக் கிடக்கும் சக்திகளை வெளியே கொண்டு வரும் நேரத்தில், அந்தச் சக்தியானது சமுதாயத்திற்கும், தேசத்திற்கும் பயன்தரத் தக்கவகையில் அமைய வேண்டுமென்பதுதான் முக்கியமான குறிக்கோளாகும். ஆனால் அந்தக் குறிக்கோள், அந்த இலட்சியம் ஈடேறி இருக்கிறதா, அப்படி நம்முடைய நாட்டிலே நடைபெறுகிறதா என்பதை நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

இன்றையதினம் கல்வித்துறையிலே ஈடுபட்டிருக்கும் ஆசிரியர்களிடையே போராட்டம், அதே நேரத்தில் கல்வியைப் பயிலுவதற்காகக் கல்விச் சாலைகளுக்குச் செல்கின்ற மாணவர்கள் மத்தியிலே ஒரு அமைதியின்மை, ஒருவிரக்தி இன்றைக்கு நாட்டிலே அருக்கருக்காகத் தொடர்ந்து நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இன்றைய மாணவர்கள் நாட்டின் நாளைத் தலைவர்கள் என்ற நிலையில் உள்ள மாணவர்களின் பிஞ்சு நெஞ்சத்தில் நஞ்சைக் கலக்கக் கூடிய சக்திகளும் தலை தூக்காமல் இல்லை. அப்படிப்பட்ட சக்திகளையெல்லாம் முனையிலேயே கிள்ளியெறிய வேண்டும்.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் திரு. எஸ். ஜே. சாதிக்பாட்சா தலைமை).

மேலை நாடுகளை எடுத்துக்கொண்டால், குறிப்பாக இங்கிலாந்து நாட்டை எடுத்துக்கொண்டால், அந்த நாட்டின் வருவாயில் மூன்றில் ஒரு பங்குத் தொகை கல்விக்காகச் செலவிடப்படுகிறது. அது மட்டுமல்லாமல், இங்கிலாந்து போன்ற பிற நாடுகளில் 18 வயது வரையில் பெற்றோர்கள் தங்களுடைய

[திரு. சேலம். மு. ஆறுமுகம்]

[1979 மார்ச் 27]

குழந்தைகளைக் கட்டாயமாகப் பள்ளிக்கு அனுப்புகிறார்கள். காரணம், அவர்களுக்குக் கல்வியின் மீது அத்துணை அக்கறை இருக்கிறது. ஆனால் நம்முடைய நாட்டிலே இன்றைக்கு நடைபெறும் நிலைமைகள் என்னவென்பதைப் பற்றியும் சிறிது சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

சென்ற ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு நம்முடைய தமிழ்நாட்டில் டெலிவிஷனில் ஒரு காட்சியைக் காட்டினார்கள். அதாவது 9, 10, 11 வயதுள்ள மூன்று சிறுவர்கள் சென்னைத் தெருக்களிலே தங்களுடைய தோள்களில் ஒரு கோணிப்பையைத் தூக்கிக்கொண்டு தெருவில் கிடக்கும் குப்பைக் காகிதங்களைப்பொறுக்கி சேகரித்து அவற்றை விற்றுத் தங்களுடையவயதான பெற்றோர்களைக் காப்பாற்றுவதாகக் காண்பித்தார்கள். அந்தப் பெற்றோர்கள் அண்ணா மேம்பாலத்திற்கு அருகிலே வசிப்பதாக டெலிவிஷனில் காட்டினார்கள். இன்றைக்குச் சர்வதேச குழந்தைகள் ஆண்டு என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட இந்த ஆண்டில் இப்படிப்பட்ட அவல நிலைமை தமிழ்நாட்டில் நடைபெறுகிறது. அதையும் டெலிவிஷனில் படம் பிடித்துக் காட்டுவது சரியா என்பதை நம்முடைய அரசு சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

பள்ளிகளில் ஒன்று முதல் எட்டு வயது வரையில் உள்ள குழந்தைகளுக்குக் கல்வி கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களை நியமிக்கும்பொழுது பெரும்பாலும் பெண்களையே நியமிக்க வேண்டுமென்று நான்கூறிக்கொள்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால் அப்பொழுது தான் தாயன்பும், சேயன்பும் என்னவென்பதை அந்த ஆசிரியைகள் மேலும் தங்களுடைய உள்ளங்களிலே இருத்தி, அவர்களை நல்ல வளர்ச்சியுடனும், முன்னேற்றத்துடனும், நல்ல அறிவுள்ள மக்களாகவும் ஆக்க முடியும் என்பதை இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இன்றையதினம் நம்முடைய இந்த அறிக்கையில் 20,25 இலட்சம் ஏழை மாணவர்களுக்கு மதிய உணவு வழங்கப்படுவதாகக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஏன் அமைச்சரவர்கள் ஏழை மாணவர்கள் என்று இன்னும் குறிக்க வேண்டும்? ஏழை மாணவர்கள் என்றும், பணக்கார மாணவர்கள் என்றும் அமைச்சரவர்கள் ஒரு ஜாதியை ஏற்படுத்துவது சரியா, முறையா என்பதை நாம் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

சமதர்ம சமுதாயத்தை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கின்ற நாமே ஏழை மாணவர்கள் என்று சொல்லி அவர்கள் தான் மதியஉணவைச் சாப்பிடவேண்டுமென்றும், பணக்காரவீட்டு

1979 மார்ச் 27] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

குழந்தைகள் சாப்பிடக் கூடாது, தீண்டக் கூடாது என்று சொல்வதா என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வியெல்லாம். ஆகவே, இனிமேல் மாணவர்கள் என்றுதான் குறிக்க வேண்டுமே தவிர, ஏழை, பணக்காரர் என்ற வார்த்தையைக் குறிப்பிடுவது அரசியல் சட்டத்திற்கு விரோதமானது என்பதையும் இந்த நேரத்தில் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, மதிய உணவை வழங்கக்கூடிய நேரத்தில் வெறும் சாகக்கையும் அல்லது உப்புமாவையும் மட்டும் வழங்குவது சரியல்ல. உடல்நலம் கெட்ட மாணவர்களுக்கு மதிய நேரத்தில் ரொட்டி, பால் வழங்கும் முறையையும் நாம் பள்ளிகளில் அமல்படுத்த வேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சேலம், தர்மபுரி, முகவை மாவட்டங்களில் மட்டும் பொது சமையல் கூடம் ஏற்படுத்தப்பட்டு, அங்கே உணவு தயாரிக்கப்பட்டு, எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் அனுப்பப்படுவதாக இந்த அறிக்கையிலே குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தமிழகத்தின் எல்லா மாவட்டத் தலைநகரங்களிலேயும் ஏன் இந்தப் பொது சமையல்கூடத் திட்டத்தை அமல்படுத்தவில்லை என்பதுதான் என்னுடைய கேள்வி.

சேலம், தஞ்சை போன்ற பகுதிகளிலே ஏற்கனவே பல நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள், இந்த மதிய உணவில் விஷம் கலந்து அதன்மூலம் பலர் வாந்தியெடுத்து, மருத்துவமனைகளில் சேர்க்க கப்பட்டார்கள் என்று அடிக்கடி பத்திரிகைகளில் செய்தி வந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆகவே, மதிய உணவு தயாரிக்கும்பொழுது உணவில் கலப்படம் செய்வதைக் கடுமையாகக் கண்காணித்து அதன்மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று நல்ல கருத்தை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்லூரிகளில் அடிக்கடி மாணவர்களுக்கும், பஸ் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே மோதல்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே, இதைத் தடுப்பதற்காக வேண்டி, ஒவ்வொரு அரசாங்கக் கல்லூரிக்கும், ஒவ்வொரு அரசு பஸ்ஸை அரசு இலவசமாக வழங்க வேண்டும். அந்தப் போல தனியார் கல்லூரிகளுக்கும் பாதி விலக்கு பஸ்ஸைக் கொடுத்துவிட்டால் பஸ் தொழிலாளர்கள் மாணவர்கள் மோதல் தவிர்க்கப்படும் என்பதையும் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றேன்.

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

[1979 மார்ச் 27]

[பிற்பகல் 12-30]

அதேபோன்று மாணவர்களுடைய உள்ளத்தில்—லாகிரி வஸ்துக்களைப் பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு, அங்கே எந்தவிதமான சூழ்நிலையும் ஏற்படக்கூடாது என்ற அளவில் நாம் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும். கல்லூரி ஆசிரியர்களாக இருந்தாலும், கல்லூரி காம்ப்வுண்டுக்குள் கட்டாயமாக, பீடி, சிகரெட் இவைகளை அங்கே அருந்தக்கூடாது என்று கண்டிப்பாக உத்திரவிட வேண்டும். காரணம், மாணவர்கள் அப்பேர்ப்பட்ட நிலைமைகளைப் பார்த்து கெட்டுவிடக் கூடிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. அவர்கள் உடல் கெடுவது மட்டுமல்ல, புற்று நோய் முதலான நோய்கள் வர ஏதுவாக இருக்கிறது என்று விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியில் கூறுகிறார்கள். ஆகவே, கல்லூரிக்கு அருகில் பீடி, சிகரெட்கடைகளை கூட அனுமதிக்கக்கூடாது என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கல்லூரிகளுக்குள் காவல் துறையினர் புகுவதும், மாணவர்களை அடித்து விரட்டுவதும் அன்றாட சம்பவமாகிவிட்டது. காவல் துறையினர், எந்த ஒரு சூழ்நிலையிலும் கல்லூரிக்குள்ளும் பள்ளிகளுக்குள்ளும், கல்லூரி முதல்வர், பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் உத்திரவில்லாமல் பிரவேசிக்கக்கூடாது என்ற உத்தரவை இந்த நேரத்தில் அரசாங்கம் தெளிவாக வெளியிட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

தஞ்சாவூரிலுள்ள நாதஸ்வர கலைக்கல்லூரியில், நாதஸ்வரம் வாசிக்கும் தொழிலைச் செய்யக்கூடியவர்களது குழந்தைகளுக்கு, அந்தக் கல்லூரியிலேயே சேருவதற்கு முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுகிறது. அதைப் போல், சென்னையிலே உள்ள கர்நாடக சங்கீதக் கல்லூரியிலும், கர்நாடக சங்கீதத்தில் ஈடுபட்டுள்ளோர் குழந்தைகளுக்கு முன்னுரிமை அளிக்கப்பட வேண்டும். அதே போல், 'காட்டரிங் இன்ஸ்டிடியூட்' என்ற சமையற்கலைக் கல்லூரியிலும், சமையலையே தங்கள் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் குழந்தைகளுக்கு, அந்தக் கல்லூரியில் சேர முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும்.

அதுமட்டுமல்ல, 1972-73 ஆம் ஆண்டு என்று நினைக்கிறேன், ஹைதராபாத்திலுள்ள அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஸ்டாஃப் காலேஜ், அதாவது, நிர்வாகப் பயிற்சிக் கல்லூரியைச் சேர்ந்த குழுவானது தமிழகத்திற்கு வந்து இங்குள்ள கல்வி நிலையையும், இங்குள்ள நிர்வாக முறையையும் ஆராய்ந்து அரசுக்கு ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்ததாகத் தெரிய வருகிறது. ஆனால், இன்றைக்கு, ஹைதராபாத் அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஸ்டாஃப் காலேஜ் அறிக்கையானது சட்டசபையில் வைக்கப்படவில்லை. அதுமட்டமல்ல.

4979 மார்ச் 27] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

சட்டமன்ற உறுப்பினர்களுக்கும் வழங்கப்படாமலே இருந்து வருகிறது. இன்றையத்தினம், அடிக்கடி அரசியல்வாதிகளுடைய தலையீட்டின் காரணமாக கல்வியின் தரமே குறைந்து விடுகிறது. இன்றைக்கு அரசாங்கத்தினுடைய துறையை எடுத்துக் கொண்டால், தனியார் கல்லூரி தரத்திற்கும், அரசாங்கத்தைச் சேர்ந்த கல்லூரிகளின் கல்வித் தரத்திற்கும் அதிகமாக வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன என்பதை அமைச்சரவர்கள் நன்றாக உணர்வார்கள். ஏன் தனியார் கல்லூரிகளிலும், பள்ளிகளிலும், கல்வியின் தரம் சிறந்து விளங்குகின்றது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். தனியார் கல்லூரிகளில் பின்பற்றுகின்ற முறையைப் பின்பற்றி, அரசுக் கல்லூரிகளிலும் கல்வியின் தரம் உயர நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன். அரசுக் கல்லூரிகளில், ஒவ்வொரு வகுப்பிலும், 55, 60 மாணவர்கள் சேர்க்கிறார்கள். 60 மாணவர்களைச் சேர்ப்பதன் காரணமாக, ஆசிரியர் தனியாகக் கவனம் செலுத்தி, மாணவர்களுக்குச் சரியான முறையில் பாடம் கற்பிக்க முடியவில்லை.

ஆகவே, ஒரு வகுப்பு அறைக்கு 30 பேர், 35 பேர் மாணவர்கள் என்று சேர்த்தால் ஆசிரியர்கள் தனிக்கவனம் செலுத்துவதற்கும் அதன் மூலம் நம்முடைய நாட்டின் கல்வித் தரம் உயர்வதற்கும் இடமிருக்கும், பல ஆசிரியர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படக் கூடிய சூழ்நிலையும் ஏற்படும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

அடிக்கடி, இந்த அரசியல்வாதிகள் என்று சொல்கிறேன். காரணம் என்னவென்றால், பொதுவாக அரசியல்வாதி ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வரக்கூடிய தேர்தலைப் பற்றியேதான் சிந்தித்துக் கொண்டிருப்பான். ஆனால் ஒரு அறிஞன் அடுத்த தலைமுறைகளின் தரத்தைப் பற்றித்தான் சிந்தித்துக் கொண்டு இருப்பான். அதனால் கல்வித் துறைகளில் அரசியல்வாதிகளின் தலையீடே இருக்கக்கூடாது. இந்தக் கல்வித் துறை பொருத்த வரைக்கும் ஒரு அறிஞர் குழு ஒன்று அமைத்து அந்த குழுவினர் என்ன சொல்கிறார்கள் என்பதை கவனித்து நல்ல முடிவுகளை ஏற்றுக் கொண்டு செயல்பட வேண்டும். அதுமட்டுமல்ல, கோவையில் அண்மையில் வேளாண்மைப் பல்கலைக் கழகம் அமைக்கவிருப்பதாக அரசு அறிவித்திருந்தது.....

திரு. எஸ். ஜே. சாதிக் பாட்சா : (பேரவை மாற்றுத் தலைவர்) : சீக்கிரம் முடித்துக் கொள்ளுங்கள்—அடுத்த சப் ஜெட்டைப்பற்றி பேசுங்கள்.

திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம் : இன்றைக்கு மாணவர்கள் மத்தியிலே அமைதியின்மை நிலவுகின்றது சென்னை தியாகராஜ கல்லூரி டைச் சேர்ந்த மாணவர்கள், சென்னை, மதுரை சட்டக்

[திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

[1979 மார்ச் 27]

கல்லூரியைச் சேர்ந்த மாணவர்கள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். அந்த மாணவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும். சர்வதேச குழந்தைகள் ஆண்டான இந்த ஆண்டிலே எந்த மாணவனும் கைது செய்யப்படக் கூடாது. அதனால் சிறையில் இருக்கிற மாணவர்கள் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட வேண்டும். அவர்கள் மேல் போடப்பட்டிருக்கின்ற வழக்குகள் எந்தவித நிபந்தனையும் இன்றி வாபஸ் பெறப்பட வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அது மட்டும் அல்ல, இன்றைக்கு தமிழகத்தைச் சேர்ந்த பல கலைக் கல்லூரிகளில், நாதஸ்வரம், ஆர்மோனியம், மிருதங்கம் போன்ற கலைகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களுக்கு, வயோதிகர்களுக்கு அரசாங்கம் உதவி மானியம் அளிக்கும் என்று அறிவித்திருந்தார்கள். இந்த மானியத்தைக்கூட, அவர்களுக்கு, மனு கொடுத்து 3, 4 ஆண்டுகள் ஆகியும் கூட அந்த மனுக்கள் மீது எந்தவத நடவடிக்கையும் எடுக்காமல், “உங்கள் மனு அரசினுடைய பரிசீலனையில் இருக்கிறது” என்று ஆண்டுதோறும் தகவல்கள் மட்டும் வந்து கொண்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட மனுக்களை அரசு கவனிக்க வேண்டும் என்று அரசினுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். அவர்களுக்கு அரசாங்கம் கொடுக்கக்கூடிய உதவிகளை எவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுக்க முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் கொடுத்து, “காலத்தினால் செய்த உதவி சிறிதெனினும் ஞாலத்தில் மாணப் பெரிது” என்ற படி அந்த உதவித் தொகையை அவர்களுக்கு காலத்தில் கொடுத்து உதவவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கின்றேன்.

அடுத்து சேலம் மாவட்டத்தில் கலைக்கல்லூரிகள் குறைவாக இருக்கிறது. நமது போக்குவரத்துத் துறை அமைச்சரின் சொந்த ஊராகிய திருச்செங்கோடு பக்கத்தில் ஒரு கலைக் கல்லூரியை அமைத்தால், பக்கத்து கிராமங்களிலிருந்தெல்லாம் கலைக்கல்லூரிக்காக சேலத்தை நோக்கி செல்ல வேண்டிய நிலைமை இருக்காது. அப்படி ஒரு கலைக் கல்லூரியை திருச்செங்கோட்டில் ஏற்படுத்த வேண்டும் அதற்கு இராஜாஜி கலைக் கல்லூரி என்று பெயரிடப்பட வேண்டும். என்று வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாணவிகளுக்கு தனிக் கல்லூரி விஷயமாக, சேலத்தில் அரசாங்கத்தின் சார்பில் ஒரு மகளிர் கல்லூரி ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதேபோல் சேலத்தில் மாணவர்களின் விடுதிகளில் எல்லாம் வசூலிக்கக் கூடிய கட்டணங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன என்று புகார்கள். ஏழை மாணவர்கள் என்று அமைச்சர் அவர்களே குறிப்பி

1979 மார்ச் 27] [திரு. சேலம் மு. ஆறுமுகம்]

பிட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட மாணவர்களிடமிருந்து அதிகப்படியான தொகை வசூலிக்கப்படுவது சரியல்ல. ஆகையால் மாணவர்களிடமிருந்து வசூலிக்கப்படும் கட்டணங்களில் பாதி தொகையை அரசாங்கமே செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

(மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்—தலைமை)

ஆகவே அரசாங்கம் கல்விக்காக எவ்வளவு செலவழிக்கிறது என்பது முக்கியம் அல்ல. ஒவ்வொரு ஆண்டும் எவ்வளவு தரமான மாணவர்கள், எவ்வளவு நாட்டிற்குத் தேவையான மாணவர்கள் கல்லூரிகளிலிருந்து தயாரித்து அனுப்புகிறோம் என்பது தான் முக்கியம். எவ்வளவு செலவுசெய்கிறோம் என்பது பெரிதல்ல—கல்விக்காக இவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறோம் என்று சொல்லும்போது—‘நெல்லுக்கு இறைத்த நீர் வாய்க்கால் வழியோடி புல்லுக்கும் ஆங்கே பொசியுமாம்’ என்பது போல் வீணாக புல்லுக்கு போய்விடாமல் நெல்லுக்குப் போய் பயன் அளிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். வணக்கம்.

*திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, சென்னை தியாகராயநகர் தொகுதியில் அசோக் நகரில் அரசினர் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. அந்தப் பள்ளியில் கட்டடங்கள் எல்லாம் கட்டப்படாமலேயே வகுப்பறைகள் நடத்தப்படுகின்றன. இந்தப் பள்ளியைச் சுற்றி பாதுகாப்பிற்காக ஒரு வளைவை, காம்பௌண்ட் சுவர் கட்டப்படுவதற்காக, இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்பாக 98,000 ரூபாய் இந்த அரசாங்கத்தினால் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டது. ஆனால் சென்ற ஆண்டு ஏற்பட்ட வெள்ளத்தாலும், புயலாலும் அந்த பகுதிகள் பாதிக்கப்பட்டதால், இந்த ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பணம் வேறு வழிகளில் செலவழிக்கப்பட்டுவிட்டது. இன்று வரை அந்த பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளியைச் சுற்றி வளைவு பாதுகாப்புச் சுவர் போடப்படவில்லை. ஆகவே மாண்புமிகு கல்வி அமைச்சர் அவர்கள் இந்த விஷயத்தில் கவனம் செலுத்தி உடனடியாக அரசாங்கத்தின் தியாகராயநகர் தொகுதி அசோக் நகர் பெண்கள் உயர்நிலைப் பள்ளிக்கு பாதுகாப்பு செய்யும் பொருட்டு ஒரு வளைவை, காம்பௌண்ட் சுவர் ஒன்றை அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்றும், அந்தப் பெண்கள் பள்ளியில் அவர்களுக்கு நல்ல கட்டிடம் வகுப்புகளுக்காக அமைத்துக் கொடுக்க வேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[பிற்பகல் 12-40]

அந்தப் பள்ளிக்கு வகுப்பு அறைகளையும், நல்ல கட்டிடங்களையும் அமைத்துக்கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால்] [1979 மார்ச் 27]

என்னுடைய தொகுதியில் 102வது மாநகராட்சி வட்டத்தில் மண்ணார் செங்கல்வராய நாயக்கர் உயர்நிலைப் பள்ளி இருக்கிறது அந்தப் பள்ளிக்கு விளையாட்டு அரங்கம் இல்லை. அந்தப் பள்ளியில் படிக்கும் மாணவர்களும் மாணவியர்களும் கிட்டத்தட்ட 1/2 மைல் தூரத்தில் உள்ள சோமசுந்தரம் விளையாட்டு அரங்கத்திற்குச் சென்று விளையாட்டு ஆடவும் உடல் பயிற்சி செய்யவும் ஆகிய நிலை இருக்கிறது. ஆனால் அந்தப் பள்ளிக்கு எதிராக அபிபுல்லா ரோடில் மாநகராட்சிப் பூங்கா ஒன்று இருக்கிறது. சுமார் 10.15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அந்த இடத்தை அந்தப் பள்ளிக்கு விளையாட்டு அரங்கமாக வைத்துக்கொள்வதற்குத்தான் ஒதுக்கப்பட்டது. ஆனால் அந்த இடம் இப்போது மாநகராட்சிப் பூங்காவாக இருக்கிறது. அங்கே சமூக விரோதிகள் சட்டத்திற்குப் புறம்பான சாரியங்களில் ஈடுபடுகின்றனர், பக்கத்தில் உள்ளவர்கள் மாடுகளைக் கட்டி வைத்து இருக்கிறார்கள். அது ஒரு பொதுக் கழிப்பிடமாக உபயோகப்படுத்தப்படுகிறது. இரவு நேரங்களில் சாராயம் விற்கப்படுகிறது, மற்ற சமூக விரோத காரியங்கள் என்னென்ன நடைபெறவேண்டுமோ அவைகள் அங்கே நடக்கின்றன. ஆகவே, உடனடியாக கல்வித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் அந்த பூங்காவை மாநகராட்சியிடமிருந்து பெற்று, அந்தப் பள்ளிக்கு அதை விளையாட்டு அரங்கமாக அமைத்துத் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கோவை மாவட்டத்தில், மதுக்கரை ஒன்றியம் குரும்பாபாளையம் அரசு உயர்நிலைப் பள்ளிக் கட்டிடம் கட்ட அனுமதி அளிக்க வேண்டும். அதற்காக கட்டிட நிதி ரூ. 12,500 வரை கட்டப்பட்டு இருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் இன்று வரையில் வேலை ஆரம்பிக்கப்படவில்லை என்பதை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன். உடனடியாக அந்தப் பள்ளிக்கு கட்டிடம் கட்டித்தரும் பணி தொடங்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், மாலைக் கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கும் பஸ் கன்ஸஷன்—கட்டணச் சலுகைகள், டே ஸ்காலர்ஸ்—பகல் நேரத்தில் கல்லூரியில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு கொடுப்பது போல் கொடுக்கவேண்டும். தற்போது கொடுக்கப்படவில்லை. ஆகவே, அந்த மாலைக் கல்லூரிகளில் படிக்கும் மாணவர்களுக்கு சலுகைக் கட்டணத்தில் பஸ்ஸில் பயணம் செய்ய அரசு உத்தரவிட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேல்நிலைக் கல்வி. மேல்நிலைக் கல்வியில் 10 பிளஸ் 2 கல்வி தற்போது அமல் படுத்தப்படுகிறது. ஆனால் பள்ளிகளில் சரியான ஆய்வுக்கூடங்கள் இல்லை. பரிசோதனைக் கருவிகள்

1979 மார்ச் 27] [திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால்]

இல்லை. சென்னை நகரத்திலும் சரி, மற்ற இதர மாவட்டங்களிலும் சரி, எங்கே போனாலும் ஆய்வுக்கூடங்களோ பரிசோதனை கருவிகளோ, சரியான கட்டிட வசதிகளோ இல்லை. அந்த விஞ்ஞானக் கூடங்கள் இருந்தால் தான் அங்கே பரிசோதனைகள் நடத்தி நல்ல முறையில் மாணவர்களுக்கு படிப்பு சொல்லி கொடுக்க முடியும். அந்த பரிசோதனைகளைச் சொல்லித் தருவதற்கு பயிற்சி பெற்ற சரியான எம். ஏ., எம். எஸ்ஸி படித்த ஆசிரியர்கள், ஆசிரியைகள் இல்லை. முறையான கட்டிடங்கள் இல்லை. மேலும் முக்கியமாக ஹையர் டெக்னாலரி எஜிகேஷன் சிஸ்டம் வந்த பிறகு அந்தப் பள்ளிகளுக்கு சரியான விளையாட்டு அரங்கங்களும் இல்லை. இதை அரசு சரியாக கவனித்து அதற்குத் தகுந்த வகையில் அரசு அதிகமான தொகை ஒதுக்கித் தரவேண்டும்.

தற்போது பள்ளிகளில் பல பள்ளிகளில் நூலகங்கள் இல்லை. நூலகங்கள் இருந்தால் அங்கே மாணவர்கள், ஆசிரியர்கள் படிப்பதற்கு சரியான புத்தகங்கள் இல்லை. ஒரு வேடிக்கையான விஷயம், இந்த ஹையர் செகன்டரி ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 25 தான் ஸ்பெஷல் பே சிறப்பு ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறது. இது மிகவும் குறைவு. நானொன்றுக்கு 70 பைசாகூட வரவில்லை. இப்படிப்பட்ட முறையில் கேவலமாக ஸ்பெஷல் பே கொடுப்பதைவிட கொடுக்காமல் இருக்கலாம். அல்லது அதைக் கண்டிப்பாக அதிகமாக்க வேண்டும். எஸ். எஸ். எல். சி. படித்து ஸ்டெனோ டைப்பிஸ்ட்டாக வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கு ரூ. 75 சிறப்பு ஊதியம் கொடுக்கப்படுகிறபோது, எம். ஏ., எம். எஸ்ஸி படித்தவர்களுக்கு ரூ. 25 சிறப்பு ஊதியம் தருவது முறைதானா என்பதை அரசு சிந்தித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆகவே, அவர்களுக்கு தற்போது கொடுக்கும் ஸ்பெஷல் பேவை மூன்று மடங்காக உயர்த்தவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், ஹையர் செகன்டரி எஜிகேஷன் வகுப்புகளுக்கு பையலாஜி, எலக்டிரானிக்ஸ், பிசிக்ஸ், கெமிஸ்டிரி, பையோ-கெமிஸ்டிரி ஸ்டாடிஸ்டிக்ஸ் ஆகிய பாடங்களைக் அறிமுகப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கற்பிக்க சரியான பயிற்றுவிக்கப்பட்ட ஆசிரியர்கள் இல்லை. அந்தப் பாடங்களைச் சரியாக பயிற்றுவிப்பதற்கு ஆசிரியர்கள் இல்லை. அந்த ஆசிரியர்கள் கல்லூரிக்குச் சென்று போஸ்ட் கிராஜுவேட் பட்டம் பெற வேண்டும். அவர்கள் இதரக் கல்லூரிகளில் சேர்ந்து படித்து பட்டம் பெறுவதற்கு பள்ளிகளில் வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும். அப்படி ஆசிரியர்கள் இதர கல்லூரிகளுக்குச் சென்று படிக்க ஸ்டடி லீவ் கொடுக்க வேண்டும். இப்போது ஸ்டடி லீவ் கொடுக்காமல் மாலைக் கல்லூரிகளில் சேர்ந்து படிக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள் எம். ஏ.,

[திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால்] [1979 மார்ச் 27]

எம்.எஸ்ஸி., எம்.காம். போன்ற போஸ்ட்கிராஜுவேட் தகுதி பெற கல்லூரிகளில் சேர்ந்து படிக்க அவர்களுக்கு ஆவனச் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏறத்தாழ 400 ஃபிசிக்கல் டைரக்டர்களுக்கு ஹையர் செகன்டரி பள்ளிகளில் வேலைவாய்ப்பு அளிக்க அரசு உத்தரவிட்டிருக்கிறது. அதை வரவேற்கிறேன். ஆனால் 1,200 பள்ளிகளுக்கு 400 பிசிகல் டைரக்டர்கள் போதுமா என்றால் நிச்சயமாக போதாது. ஆகையால் அதை 1,200 ஆக அதிகரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அவர்கள் அத்தனை பேர்களும் உடற்பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் படித்து பட்டம் பெற்று, டிப்ளமா அல்லது டிகிரி ஹோஸ்டர்களாக இருக்க வேண்டும். அவர்களுக்குத்தான் வேலைவாய்ப்பு கொடுக்க வேண்டுமே தவிர, பிசிகல் எஜுகேஷன் ட்ரெயினிங் பெற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, விளையாட்டு பற்றி சில வார்த்தைகள் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். சென்ற ஆண்டு ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சில் வளர்ச்சி பெறுவதற்கு இந்த அரசு 16 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறது. இந்த ஆண்டு கல்வித் துறைக்கு 208 கோடி ரூபாய் இந்த அரசு ஒதுக்கியிருக்கிறது. ஆனால் விளையாட்டுகளுக்காக ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சிலுக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்றால் 'ஹெட் 277-ஜி-யில் 19,81,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மொத்தமாக கல்வித் துறைக்கு செலவிடும் தொகையில் இந்த 19,81,000 ரூபாய் 0.04 சதவீதத்திற்கும் குறைவாகத்தான் இருக்கிறது. இது மிகவும் குறைவான தொகை. ஏறத்தாழ ஒன்றரைக் கோடி ரூபாய் அளவுக்கு ஒதுக்கியிருக்க வேண்டும். ஏனென்றால் தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற 15 மாவட்டங்களுக்கும் 15 மாவட்ட விளையாட்டுக் குழுக்கள் இருக்கின்றன. சென்னையிலே இருக்கிற மாவட்ட விளையாட்டுக்குழு தமிழ்நாடு பூராவுக்கும் இந்த விளையாட்டு அபிவிருத்தியைக் கவனிப்பதற்காக ஸ்டேட் ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சில் என்ற முறையில் இருக்கிறது. ஆக மொத்தம் 16 மாவட்ட விளையாட்டுக் குழுக்கள் இருக்கின்றன. ஒவ்வொரு மாவட்டத்திற்கும் ஆண்டுதோறும் விளையாட்டு வளர்ச்சிக்காக 5 இலட்சம் ரூபாய்க்குக் குறையாமல் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டும். அப்படிக்கணக்குப் பார்த்தால் 75 இலட்சம் ரூபாய் மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுக்களுக்குத் தேவைப்படுகிறது. சென்னையிலே இருக்கும் இந்த தமிழ்நாடு ஸ்டேட் ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சிலுக்கு குறைந்தபட்சம் 25 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

1979 மார்ச் 27] [திரு.இரா.எ.சந்திரன் ஜெயபால்]

இப்படி கணக்குப் பார்த்தால் மொத்தத்தில் ஏறத்தாழ ஒன்றேகால் கோடி ரூபாய் ஸ்போர்ட்ஸ் அபிவிருத்திக்காக செலவிட வேண்டும்.

இப்போது மாவட்டத்திற்கு 9 பயிற்சியாளர்கள் இருக்கிறார்கள். 70,000 ரூபாய் கொடுக்கப்படுகிறது. அவர்களுடைய மாத ஊதியத்திற்கே இந்த 70,000 ரூபாயும் செலவாகிவிடும். அவர்களுடைய ஊதியத்திற்கு செலவிட்டுவிட்டால் விளையாட்டு நடத்துவதற்கு என்ன செய்வது? போட்டிகள் நடத்துவதற்கு என்ன செய்வது? கிராமப்புறங்களில் விளையாட்டு வீரர்களின் பயிற்சி முகாம்களை எப்படி அமைப்பது? ரூரல் ஸ்போர்ட்ஸ் போட்டிகள் எப்படி நடத்துவது? செலவு எப்படி செய்வது? மாவட்டங்களில் விளையாட்டு வீரர்களை எப்படி தேர்ந்தெடுப்பது. மாவட்டங்களிலே இருப்பவர்களுக்கு எப்படி நவீன முறையில் பயிற்சி அளிப்பது? எப்படி விளையாட்டுக்களைக் கற்றுக் கொடுப்பது? இவைகளை எல்லாம் சரியாகச் செய்யவேண்டுமானால் ஒரு மாவட்ட வளர்ச்சிக் குழுவுக்கு ஏறத்தாழ 5 இலட்சம் ரூபாய் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

தமிழ்நாட்டில் 4½ கோடி மக்கள் இருப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் 25 நயாபைசா வீதம் விளையாட்டு வரி விதித்தாலும் ஒன்றேகால் கோடி ரூபாய் வசூலாகிவிடும். அப்படி வரிவிதித்தால்தான் விளையாட்டின் முக்கியத்துவம் என்ன என்று அவர்கள் உணருவார்கள். இப்போது விளையாட்டைப் புறக்கணித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். உடற்பயிற்சிக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. இப்படி வரிவிதித்து உடற்பயிற்சியின் முக்கியத்துவத்தை உணரச் செய்தால் கல்வியில் நல்ல மாற்றம் இருக்கும். There is no education without physical education. ஆகவே, கல்வியில் முக்கியமானது உடற்பயிற்சி. இதற்கு முக்கியத்துவம் கொடுத்து எல்லாம் செய்ய வேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-50]

இதற்கு நான் ஒரு யோசனை சொல்லுகிறேன். அதாவது அந்தகல்வி இலாக்காவிலிருந்து விளையாட்டு இலாக்காவை பிரித்து டைரக்டர் ஆப் தி டிபார்ட்மென்ட் ஆப் ஸ்போர்ட்ஸ் என்று ஒரு அதிகாரியை நியமித்து தனி ஒரு இலாக்காவையே ஏற்படுத்த வேண்டும். மாண்புமிகு கல்வித்துறை அமைச்சரவர்களையே கல்வித் துறைக்கும் அந்த விளையாட்டுத் துறைக்கும் அமைச்சராக ஆக்கி இந்த இரண்டு இலாக்காவையும் அவரிடம் கொடுத்து அவரைக் கல்வித்துறை, விளையாட்டுத்துறை அமைச்சர் என்ற பெயரால் அழைக்க வேண்டும். அப்படி ஒரு தனி இலாக்கா

[திரு.இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால்] [1979 மார்ச் 27]

இந்த விளையாட்டிற்காக ஏற்படுத்த வேண்டும். ஒரு கமிஷனர் அண்ட் செக்கரட்டரி ஃபார் போர்ட்ஸ் என்ற பெயரால் ஒரு அதிகாரியையும் நியமிக்க வேண்டும். இப்போது விளையாட்டிலே ஆர்வம் உள்ள ஐ. ஏ. எஸ். (மணி அடிக்கப்பட்டது)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : சீக்கிரம் முடியுங்கள்.

திரு. இரா. எ. சந்திரன் ஜெயபால் : இப்போது கல்வித் துறையிலே விளையாட்டிலே மிக ஆர்வம் கொண்ட ஒருவரான திரு. இ. சி. பி. பிரபாகர் அவர்களை கல்வித் துறைச் செயலாளராக நியமித்திருக்கிறீர்கள். அவர்கள் இதிலே கவனம் செலுத்தி விளையாட்டை முன்னேற்றுவதற்கு ஆவன செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நானும் பல முறை இந்த விளையாட்டுத் துறையை கல்வித் துறையிலேயிருந்து பிரித்து தனி இலாக்காவாக அமைக்கவேண்டும் என்று எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன். அமைச்சர் அவர்களுக்கு கூட கடிதம் எழுதியிருக்கிறேன். ஆகவே இதற்கு ஒரு நல்ல ஏற்பாட்டினை அவர்கள் செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது)

அதுமட்டுமல்ல, மாவட்டங்களிலும் ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சில் அமைக்கப்படவில்லை. ஆகவே தமிழகத்திலுள்ள அனைத்து மாவட்டங்களிலும் டிஸ்டிரிக் ஸ்போர்ட்ஸ் கவுன்சில் உடனடியாக ஏற்படுத்தவேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்....

(மணி அடிக்கப்பட்டு அடுத்த உறுப்பினர் பேச அழைக்கப்பட்டார்.)

திரு. ஓ.சோ. வேலுச்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவரவர்களே, கல்வி மானியக் கோரிக்கையின் மீது காங்கிரஸ் கட்சியின் சார்பிலே ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கல்வித் துறையைப் பொறுத்த வரையில் இந்தக் கல்வி எவ்வளவு முக்கியம் என்று பல்வேறு அறிஞர்கள் தங்களுடைய கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லி இருந்தாலும் கூட கோத்தாரி கல்விக்குழு தனது அறிக்கையிலே The destiny of India is being shaped in its class rooms. என்று இந்திய நாட்டினுடைய செல்வத்தை வகுப்பறையில்தான் உருவாக்குகிறார்கள் என்று சொல்லப்பட்ட கருத்திலே இருந்து கல்வித் துறை எவ்வளவு முக்கியம் என்பதை அறிகிறோம். இப்போது கல்வியிலே அதுவும் குறிப்பாக இடைநிலைக் கல்வியிலே ஒரு பெரிய மாற்றம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. இந்த

1979 மார்ச் 27]

[திரு.ஓ.சோ.வேலுச்சாமி]

மாற்றத்தினுடைய ஆரம்பத்தைப் பார்த்தால் 1929-லேயே ஹாக் என்பவருடைய தலைமையிலே போடப்பட்ட குழுவின் அறிக்கையிலே நடுநிலைப் பள்ளியிலே கைத் தொழிலைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று பரிந்துரை செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் செய்த பரிந்துரையிலே இருந்தும் இப்போது 1964-66லே லே கோத்தாரி குழுவினுடைய பரிந்துரையில் மேல் நிலைக் கல்வியிலே தொழில் கல்வியைக் கற்றுக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னதிலேயிருந்தும் நாம் பார்க்கின்ற போது தொழில் கல்வி எவ்வளவு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை அறிகிறோம். இப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையிலே கடந்த ஜூன் மாதத்திலேயிருந்து இந்த பிளஸ் 2 கல்வி முறை நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆங்காங்கே பல்வேறு பள்ளிக்கூடங்களிலே யும் இந்த மேல் நிலைக் கல்வியை ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். இப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே இந்த ஹையர் செக்கண்டரி எஜுகேஷன் கிராமங்களிலே பரவ வேண்டும் என்பதற்காக ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே திட்டக்குழுவின் துணைத்தலைவராக இருக்கின்ற திரு கோவை செழியன் அவர்கள் ஒரு மாறுபாடான கருத்தை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். என்பதை நான் கல்வி அமைச்சர் அவர்களுடைய உவனத்திற்குக் கொண்டுவந்திருக்கிறேன். அது அவர்களுடைய தனிப்பட்ட கருத்தாக இருக்கும் என்று கூட மாண்புமிகு அமைச்சரவர்கள் சொன்னார்கள். திரு கோவைச் செழியன் அவர்கள் கொங்கு நாட்டில் கலை விஞ்ஞானக் கல்லூரி பட்டமளிப்பு விழாவில் இம்மாதம் 18 ஆம் தேதி பேசுகின்ற போது ஒன்றைச் சொன்னார்கள். அவர் பேசியது மார்ச்சு 19 ஆம் தேதிய இந்துப் பத்திரிகையிலே வந்திருக்கிறது.

“Kovai Chezhan was also critical of the P.L.s-II stage at the high school education என்று சொல்லிவிட்டு. Mr. Chezhan said that the State Planning Commission therefore proposed to suggest the opening of the junior Colleges, as was being done in some States in North India. என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, அரசு, குறிப்பாக கல்வித்துறை இந்த பிளஸ் 2 வகுப்பை ஏற்படுத்திக் கொண்டு வருகின்ற நேரத்தில் கல்லூரிகளிலே தான் இந்த வகுப்புகளை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று

[திரு.ஓ.சோ.வேலுச்சாமி]

[1979 மார்ச் 27]

திட்டக்குழுவின் சார்பிலே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஏற்கனவே கல்வித்துறையிலே ஏகப்பட்ட குழப்பங்கள் வளைவித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே அத்தகைய குழப்பத்தை நீக்கவேண்டும். ஒரு குழப்பம் ஏற்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறது என்பதை மாண்புமிகு அமைச்சரவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன்.

இடைநிலை ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், அங்கே இருக்கக்கூடிய நிர்வாகக் குழுக்களை, மாணேஜ்மென்ட் கமிட்டியைப் பொறுத்தவரையில் எம். டி. பால் தலைமையில் ஏற்பட்ட குழு சொல்லியிருக்கிறது. (It is neither board-based nor democratic) என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால், நடக்கக்கூடிய செயல்களைப் பார்த்தோமேயானால், 'ஆடோகிராடிக்' முறையிலேதான் அந்த நிர்வாகக் குழுன்னர் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிர்வாகக் குழுவைப் பொறுத்தவரையில், அது ஒரு ஸ்ரிவான குழுவாக இருக்க வேண்டும். அதிலே பெற்றோர்களுக்கும் பங்கிருக்க வேண்டும்; ஆசிரியர்களுக்கும் பங்கிருக்க வேண்டும். அரசின் கொள்கை எதுவாக இருந்தாலும்கூட, பல்வேறு பள்ளிகளில் இது செயல்படுத்தப்படவில்லை என்பதை நான் இந்த நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்கு கொண்டுவர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கல்வி இயக்குநரைப் பொறுத்தவரையில், தவறு செய்பவர்கள், குற்றம் செய்யக்கூடியவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுத்து, அவர்களை நீக்க வேண்டுமென்று உத்தரவிட்டாலும், அந்த மாணேஜ்மென்ட் கமிட்டியின் அத்தகைய தவறு செய்தவர்கள், குற்றம் செய்தவர்கள் அல்லது அவர்களைச் சார்ந்தவர்கள் தான் திரும்பவும் வேறு வகையிலே வருகின்றார்கள். ஆகவே, இங்கே ஆட்கள் வேறு பட்டாலும், செயல்படுகின்ற செயல் ஒன்றுதான். எனவே, இந்த கல்விச் சட்டத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும். கல்வி இயக்குநருக்கு நிர்வாகத்திலே அதிக அதிகாரங்கள் கொடுக்கவேண்டும். அதற்குரிய வகையிலே சட்டங்களை மாற்றியமைக்க வேண்டும்.

தனியார் கல்வியைப் பொறுத்தவரையில், ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில், அவர்கள் இந்தப் பள்ளிக்கூடங்களை தங்களுடைய சொந்த சொத்துக்களாகக் கருதுகிறார்கள். ஒரு பெரிய குற்றச்சாட்டு, ஒரு பெரிய தவறு இன்றைக்குத் தமிழகம் முழுவதும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆரம்பப் பள்ளிகளிலே உள்ள ஆசிரியர்கள் சம்பளம் வாங்குகின்றபோது, ஒரு குறிப்பிட்ட சதவிகிதத்தை பள்ளிநிர்வாகி

1979 மார்ச் 27] [திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

களுக்கு கொடுத்து வருகிறார்கள் என்ற ஒரு உண்மையை நான் இந்த நேரத்தில் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஆகவே, இந்த நிர்வாகிகள் ஆசிரியர்களையும், மாணவர்களையும் வைத்து ஒரு தொழில் நடத்துவதுபோல் இது இருக்கிறதே தவிர, அவர்கள் பள்ளிகளை நடத்துவதுபோல் இல்லை. ஆகவே, அங்கேயே லஞ்சம் தாண்டவமாடுகிறது என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இத்தகைய சீர்கேடுகளை, குறைபாடுகளை நீக்குவதற்கு 1955ஆம் ஆண்டு அழகப்ப செட்டியார் அவர்கள் தலைமையிலே ஒரு குழு நியமிக்கப்பட்டு, அந்தக் குழு பல்வேறு பரிந்துரைகளைச் செய்திருக்கிறது. ஆனால், அந்தப் பரிந்துரைகளிலே பெரும்பாலான பரிந்துரைகள் செயல்படாமல் இருக்கின்றன என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். எம். டி. பால் அவர்கள் தலைமையின் போட்ட குழுடன் பரிந்துரைகளைப் பொறுத்தவரையில், பெரும்பாலான பரிந்துரைகள் செயல்படுத்தினாலும்கூட, நல்ல முறையிலே அவைகள் செயல்படவில்லை என்பதைக் குற்றச் சாட்டாகச் சொல்ல விரும்புகிறேன். ஆகவே, இப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையிலே ஆரம்பப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையிலும், இடைநிலைப் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையிலும் நிர்வாகங்கள் சரியாக இல்லை. இந்தக் குழு சரியாக செயல்படவில்லை. 'பிராட் பேஸ்ட் ஆகவும் இல்லை, டெமாக்ரடிக்-ஆகவும் இல்லை'. பெற்றோர்கள், ஆசிரியர்கள், அந்தப் பக்கத்திலே இருக்கக்கூடிய பொது வாழ்க்கையிலே ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் அந்தக் குழுக்களில் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் இந்த நேரத்திலே அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்து ஒரு முக்கியமான விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தனியார் பள்ளிகளைப் பொறுத்தவரையில் தங்கள் ஜாதியின் பெயரை இணைத்துக் கொள்கிறார்கள். அங்கே ஆசிரியர்களை நியமிக்கின்றபோது, எந்தச் சமுதாயத்தின் பேரிலே அந்தப் பள்ளிக்கூடம் நடத்தப்படுகின்றதோ, அந்த ஜாதியைச் சேர்ந்தவருக்கே முன்னுரிமை கொடுக்கப்படுகிறது. ஆகவே, பெரியார் அவர்களின் நூற்றாண்டு விழா நடைபெறுகின்ற இந்த நேரத்தில், எந்தக் கல்லூரி, எந்தப் பள்ளிக் கூடத்தில் ஜாதியின் பெயர் சேர்க்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அதைக் கண்டுபிடிப்பதற்கு ஒரு கமிட்டியை ஏற்படுத்தி, நிச்சயமாக இந்த அரசு அந்த ஜாதியின் பெயர்களை ஒழிக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

[1979 மார்ச் 27]

[பிற்பகல் 1-00]

ஹையர் கிரேட் டீச்சர்ஸ்-க்கு பாதுகாப்பு கொடுக்கின்ற வகையில், குறிப்பிட்டு இத்தனை சதவீதம் இத்தனை இடங்களுக்கு இருக்கவேண்டும் என்று நிர்ணயிக்கவேண்டும். ஹையர் கிரேட் டீச்சர்ஸ் இல்லாத நேரத்தில் செக்கன்டரி கிரேட் டீச்சர்ஸ்ஸை போடுகிறார்கள். ஆனால், ஹையர் கிரேட் டீச்சர்ஸ்-க்கான சம்பளத்தைத்தான் கொடுக்கிறார்கள். இரண்டாவது ஊதியக் குழுவின் பரிந்துரையைப் பொறுத்த அளவில் —மத்திய அரசின் கல்விக் கமிஷனின் முடிவுகளை ஏற்று ஹையர் கிரேட் டீச்சர்ஸ்-களை செக்கன்டரி டீச்சர்ஸ் தரத்திற்கு மாற்றவேண்டும் என்று சிபாரிசு செய்திருக்கிறார்கள். அது இன்னும் செயல்படுத்தப்படவில்லை. இதை உடனடியாக செயல்படுத்தப்படவேண்டும் என்று மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்களைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர்கள் சங்கக் கூட்டங்களைப் பொறுத்தவரையில்: விருதுநகரில் நடைபெற்றக் கூட்டம் சம்பந்தமாக ஆசிரியர் குழு நீதிமன்றத்திற்கு சென்றபோது—ஆசிரியர் சங்கக் கூட்டங்களுக்கு தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதை நீக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மேலும், பாட புத்தகங்களில் உதாரணங்களை சொல்லுகின்ற நேரத்தில் நல்ல வழிமுறைகளை அடிப்படையாக வைத்து உதாரணங்களை சொல்ல வேண்டும். குறிப்பாக 6-ஆம் வகுப்பு கணக்குப் பாடத்தில் ஒரு உதாரணம் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. அதை இங்கு சொல்லுகிறேன். அதில் சொல்லியிருப்பது, ஒருவர் ரூபாய் 8,000-யை ஆண்டுக்கு 6 சதவீதம் வட்டிவீதம் கடன் வாங்கி அதில் 5,000-யை ஆண்டு 9 சதவீதம் வட்டிக்கும், மீதம் உள்ளதை 12 சதவீதம் வட்டிக்கும் கொடுத்தார். அப்படியென்றால் 3 ஆண்டுகள் வசூல் செய்து கடனை வட்டியோடு சேர்த்துக் கொடுத்தால், அவருக்கு கிடைத்த லாபம் என்ன? இது ஒரு உதாரணம். வட்டிக்கு வாங்கி வட்டிக்கு கொடுக்கப்படுகிறது. அதிலும் அதிகமான வட்டிக்குக் கொடுத்து சம்பாதிக்கிறார், என்கிற அடிப்படையில் சமூக விரோதமான கொள்கையின் அடிப்படையில் கணக்குக்கு உதாரணமாக தயாரிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதை வேறு இப்படி தயாரிக்கக்கூடாது என்று நான் நினைக்கிறேன்.... அதாவது.... (மணியடிக்கப்பட்டது) முக்கியமான விஷயத்தைப்பற்றி சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன்....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : நேரமில்லை. அடுத்து,
ரு. கண்ணன்.....

1979 மார்ச் 27]

திரு. ம. கண்ணன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 79-80 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மான்யத்தின் மீது.....

(குறுக்கீடு) (திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி அவர்கள் எழுந்து நிற்குகொண்டிருந்தார்).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திரு. வேலுச்சாமி அவர்கள், நீங்கள் கேட்கின்ற முறையில் நேரம் கேட்க வேண்டும். உங்கள் அருகிலுள்ளவர் உட்கார்ந்து கொண்டே, அவர் ஓடக்கிறார் நீங்கள் பேசுங்கள் என்று சொன்னால் என்ன அர்த்தம். இப்படிப்பட்ட நிலைமையை வளர்க்கக்கூடாது. உங்கள் அருகிலுள்ள உறுப்பினர்கள் இப்படி பேசிக்கொண்டிருப்பதை அனுமதிக்க வேண்டுமா? சீக்கிரமாக உங்கள் கருத்தைச் சொல்லி முடியுங்கள்.

திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி : ஒரு முக்கியமான விஷயத்தை எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தேன். ஆகவே, இந்தக் கணக்கை—உதாரணத்திற்கு எடுத்துக் காட்டும்போது, வட்டிக்கு வாங்கி அதிக வட்டிக்கு கொடுத்து சம்பாதிக்கிறார் என்பதை மாற்றி ஒரு கிராமக் கூட்டுறவு வங்கி ரூபாய் 8,000-யை 6 சதவீதம் வட்டிக்கு மத்திய கூட்டுறவு வங்கியிலிருந்து வாங்கி அதில் 5,000 ரூபாயை 9 சதவீதம் வட்டிக்கு விவசாயத்திற்கும், மீதம் உள்ளதை 12 சதவீதம் வட்டிக்கு சிறு தொழில்களுக்கும் கொடுத்தது. மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, இதை வட்டியோடு வசூல் செய்து மத்திய வங்கி கொடுத்தது. அப்படியானால் கிராம வங்கிக்கு கிடைத்த லாபம் எவ்வளவு என்று—இப்படி மாற்றி கணக்கை பொருளாதார முன்னேற்றத்தின் அடிப்படையில், நாம் பொருளாதார முன்னேற்றத்தில் இருக்கிறோம் என்பதை தெரிந்து கொள்கின்ற வகையில் உதாரணங்களை கொடுக்கவேண்டும் என்று அமைச்சர் அவர்களை கேட்டுக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, உதாரணத்தை சொல்லும்போது, பாலையும் தண்ணீரையும் 2 : 1 என்ற அளவில் தண்ணீரை கலந்து கொடுப்பது போன்ற உதாரணத்தை கொடுப்பது நல்லது அல்ல. பாலில் தண்ணீரைக் கலப்பது கிரிமினல் குற்றம். சமூகக் குற்றம். ஆகவே இப்படிப்பட்ட உதாரணங்களை நாம் தவிரக்கவேண்டும். இப்படிப்பட்ட உதாரணங்களுக்குப் பதிலாக வேறு உதாரணங்களைச் சொல்லலாம் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்கு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

மேலும், மலைப்பகுதிகளில் தொழிலாளர்கள் வாழும் இடங்களில் பள்ளிக் கூடங்கள் கட்டப்படுகின்றன. எங்கள் பகுதியில்

[திரு. ஓ. சோ. வேலுச்சாமி]

[1979 மார்ச் 27]

நெல்லை மாவட்டத்தில் மாஞ்சோலை என்ற மலைப்பகுதியில் அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. அதே போன்று கோடைக்கானல் பகுதியில் அரசினர் உயர்நிலைப் பள்ளி ஒன்று இருக்கிறது. இந்த இடங்களில் எல்லாம் தொழிலாளர் அதிகமாக இருக்கிறார்கள். மாணவர்கள் அதிகம், ஆனால் ஆசிரியர்கள் அதிகமாக இல்லை என்ற குறை இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதை நீக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பட்டது).

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: உங்களுடைய கட்சியிலிருந்து இன்னொருவர் பேச வேண்டியிருக்கிறது. அவர் பேசவில்லையென்றால் நீங்கள் தொடர்ந்து பேசலாம். (குறுக்கீடு) அடுத்து திரு. கண்ணன்.

*திரு. ம. கண்ணன்: பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, 1979-80 ஆம் ஆண்டுக்கான கல்வி மான்யக் கோரிக்கை மீது பேசுவதற்கு வாய்ப்பு கொடுத்தமைக்கு நன்றி கூறிக் கொள்கிறேன். இந்த கல்வி மான்யக் கோரிக்கையில் மொத்த நிதிநிலையில் வருவாய்க் கணக்கில் 25 சதவீதம் கல்விக்காக ஒதுக்கப்பட்டு கல்விக்கு முதன்மையிடம் கொடுத்திருப்பதற்கு முதற்கண் பாராட்டுகிறேன். ஆசிரியர் பயிற்சியை முடித்துவிட்டு வேலையில்லாமல் திண்டாடிக் கொண்டிருக்கும் ஆசிரியப் பெரு மக்களுக்கு உதவும் வகையில் ஆயிரம் ஆசிரியர்களை இந்த ஆண்டில் நியமிக்கப் போகிறோம் என்று இந்த நிதிநிலை அறிக்கையின் மூலம் உத்தரவாதம் தந்திருப்பது ஆசிரியப் பெருமக்களுடைய இல்லங்களில் ஒளிவிளக்கை ஏற்படுத்தியிருப்பது என்பதை கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

தொடக்கப் பள்ளியில் சேரும் மாணவர்கள் தங்களின் படிப்பை இடையிலேயே நிறுத்திவிடும் நிலையை மாற்றவும், அவர்கள் தொடர்ந்து தங்களின் படிப்பைத் தொடரவும் வகை செய்யும் விதத்தில் இலவச நண்பகல் உணவு உடை, புத்தகம், கற்பலகை போன்றவை வழங்கும் திட்டமும்

(பார்வையாளர் மாடத்திலிருந்து துண்டுப் பிரசுரம் வீசப்பட்டது.)

அவற்றோடு 1977-78 முதல் 1-வீருந்து 3 வகுப்பு வரை அனைவரையும் மேல் வகுப்பிற்கு மாற்றும் திட்டமும், உழைக்கும் மக்களின் பாட்டாளி, ஏழை, எளிய மக்களின் குழந்தைகள் மேலும் தன்முறையில் கல்வி பயில வழிவகை செய்கிறது.

1979 மார்ச் 27]

[திரு. ம. கண்ணன்]

உழைப்பவர்கள் உயரவேண்டும், அவர்களின் வாழ்வு மலர வேண்டும் என்ற புரட்சித் தலைவர் அவர்களின் சீரிய சிறந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இந்தத் திட்டம் கல்வி மானியக் கோரிக்கையில் பின்பற்றி இருப்பது மிகவும் பெருமைபடக்கூடிய ஒன்றாகும். மேலும், அப்படிப்பட்ட மக்களுடைய குழந்தைகள் கல்வித் துறையில் ஏற்றம் பெற கட்டாய கல்வி முறையைக் கூட மிகவும் கண்டிப்பாக அமுல்படுத்தலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்வித் துறையைப் பொறுத்த மட்டில் கல்வியினுடைய தரத்தை உயர்த்துவதற்காக ஒரு உயர்மட்டக் குழு அமைத்து, அந்தக் குழுவில் கல்வி வல்லுநர்கள், பேராசிரியப் பெருமக்கள், அறிஞர்கள் போன்றவர்களை இடம்பெறச் செய்து கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த ஆவன செய்யவேண்டும் என்று கூறுவது எனது கடமை என்று கருதுகிறேன். கல்லூரிகளுக்கு சுய ஆட்சி உரிமை தரப்பட்டுள்ள மாநிலம் நமது மாநிலம் என்பதை பெருமையோடு ஒப்புக்கொள்வோம். இதன் காரணமாக, கல்லூரிகளில் கல்வியின் தரத்தை உயர்த்த அந்த உரிமை வகை செய்கிறது.

அரசுக் கல்லூரிகளில் ஆசிரியர்களுக்கு குடியிருப்புகள் கட்டும் திட்டம் பாராட்டுக்குரிய ஒன்றாகும்.

நம்முடைய பகுத்தறிவுத் தந்தை பெரியார் அவர்களின் 100வது ஆண்டு விழாவை தமிழ் நாடுடங்கும் கொண்டாடிக்கொண்டிருக்கும் இந்த வேளையில், அவர்கள் கடைப்பிடித்த எழுத்துச் சீர்திருத்தத்தை அரசு சார்பில் நடைமுறைக்கு வந்திருப்பது அனைவரும் வரவேற்று மகிழ்வோம் என்பதனை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அவர்களைப்பற்றி....

திரு. ரா. க. சு. தண்டபாணி : தலைவர் அவர்களே, இதுபோன்ற துண்டுப் பிரசுரம் போடுகின்ற நிகழ்ச்சி நேற்றே நடைபெற்றிருக்கும். ஆனால், அதற்கு முன்பே போலீஸ்காரார்கள் பிடித்துச் சென்றார்கள். ஆனால், சார்ஜெண்ட் அவர்கள் இந்த குறிப்பிட்ட நபருக்கு அனுமதி வழங்கிய சட்டமன்ற உறுப்பினரைப் பார்த்து கேட்டபோது, பரவாயில்லை, உங்களுக்கு எவ்வளவு சம்பளம் கிடைக்குமோ, அதைவிட அதிகமாகத் தருகிறேன் என்று சொன்னார் என்று.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தயவுசெய்து வெளியே நடந்ததைப் பற்றி இங்கே பேசத் தேவையில்லை. நடந்த நிகழ்ச்சியின் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

[1979 மார்ச் 27]

திரு. ம. கண்ணன் : அவற்றைப் பற்றி சில முரண்பாடுகள் வெளியில் பேசப்பட்டாலும், கொள்கை அளவில் அதை நாம் இதய சுத்தியோடு வரவேற்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை இங்கே நான் எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

கல் தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே முன்தோன்றி வளர்ந்த மூத்த தமிழ், நம் தமிழ். உலக நாகரீகத்திற்கும், பண்பாட்டிற்கும் முன்னோடியாய் இருந்தது என்பதை நமது முன்னோர்களின் சான்றுகள் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன. தமிழுக்கு அமுதென்று பேர், அந்தத் தமிழ் இன்பத் தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்—என்று அன்று நமது தமிழ் வேட்கையை புரட்சிக் கவிஞர் பாடினார். இன்றைக்கு புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அந்த பண்பாட்டைக் காப்பதற்காக தமிழ் பண்பாடு மைய அியக்கு நரகம் நிறுவி தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கூறுகளை உலக மக்களுக்கு உணர்த்துவதற்காக எடுத்துக்கொண்ட நல்ல முயற்சியை, தமிழ்ப் பண்பாட்டை தமிழ் மொழிக் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று நாம் அனைவரும் ஒருமத்த உரிமைக் குரலை எழுப்பிக் கொண்டிருக்கும் இந்த நேரத்தில் எவ்வளவு சிறப்புடையது என்பதை நாம் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு பாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம் என்பதை பெருமையோடு கூறிக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட இந்த வேளையில் வரும் 1980 சனவரி மாதத்தில் தமிழ் வளர்த்த மதுரையில் ஐந்தாவது உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மாநாடு நடத்த திட்டமிடப்பட்டுள்ளது எவ்வளவு ஏற்புடையதாக இருக்கும் என்பதை நான் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை. 1968-ல் அண்ணா அவர்களின் அரசு செய்தது போல், அண்ணா வழியில் அமைந்த இந்த அரசு அந்தப் பணிகளை மேற்கொண்டு தொடர்ந்து செய்து வருவது பெருமைப்படக் கூடியது ஆகும்.

இந்தச் சபையில், தலைவர் அவர்களே, உங்கள் அனுமதியோடு ஒரு வேண்டுகோளை விடுவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இதனால், எதிர்க் கட்சியைச் சார்ந்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வருத்தப்படக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். கடந்த 1968 ஆம் ஆண்டு நம்மையெல்லாம் வளர்த்து ஆளாக்கிய நமது தெய்வம் பேரறிஞர் பெருந்தகை அமரர் அண்ணா அவர்களின் பெயரைத் தாங்கிய 'அண்ணா அரசினர் கலைக் கல்லூரி, விழுப்புரம்' என்ற கல்லூரி, இன்று 'கலைஞர் கருணாநிதி அரசினர் கலைக் கல்லூரி' என்று பெயர் மாற்றப்பட்டுக்கிறது. அதற்காக, கல்லூரிகளில் ஒவ்வொரு ஆண்டும் அப்பெயரை மாற்றி அண்ணா கல்லூரி என்றே பெயரிட வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு ஆண்டும் 2, 3 நாட்கள் மாணவர்கள் போராட்டங்கள் நடத்து

1979 மார்ச் 27] [திரு. ம. கண்ணன்]

கிறார்கள். எனவே, தாங்கள் தயவு செய்து விழுப்புரத்திலே உள்ள அக்கல்லூரிக்கு அண்ணா கல்லூரி என்று பெயர் மாற்றம் செய்திட வேண்டும் என்றும், அதற்கான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும் தெரிவித்துக் கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[பிற்பகல் 1-10]

தலைவர் அவர்களே, நகரங்களிலுள்ள விளையாட்டு மைதானங்களில் அதே போன்று கிராமங்களிலும் பல்வேறு பள்ளிகள், கல்லூரிகளிலும் உள்ள விளையாட்டு மைதானங்களில் விளையாடக்கூடிய சிறுவர்கள், வாழிபர்களுக்கு குடிக்கத் தண்ணீர் இல்லாமல் இருப்பது பெரிய குறைபாடாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசு அந்தக் குறையை நிவர்த்தி செய்ய நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று இங்குள்ள சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் அத்தனை பேர்களிடம் சார்பிலும் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் சித்தலம்பட்டு என்ற ஊரில் ஒரு மேல் நிலை உயர்நிலைப் பள்ளி அமைக்க வேண்டுமென்று மக்கள் அனைவரும் சேர்ந்து மகஜர் ஒன்றைத் தயார் செய்து தங்களுடைய ஒட்டு மொத்தமான கருத்தைத் தெரிவிக்கும் வகையில் அரசுக்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அதனை ஏற்படுத்திக் கொடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டு வாய்ப்பளித்த தலைவர் அவர்களுக்கு நன்றி கூறி முடிக்கிறேன்.

*THIRU A. EKAMBARA REDDY : Mr. Speaker, Sir, I rise to speak on Demand No. 17—Education which has an outlay of Rs. 209 crores, representing one-fourth of the total expenditure on Revenue Account of Rs. 849 crores. The expenditure incurred by the other Department towards Education comes to the tune of Rs. 55 crores which makes the Budget Estimates to reach Rs. 264 crores for the year 1979-80.

It is a happy augury that constitution of State consultative Committee on Education has been revised with the Education Minister as the Chairman and Party Legislators in both the Houses of Legislature to advise the Government on educational matters. As such, I also suggest to the kind consideration of the Government that a Standing Committee on Education be constituted to advise the Government on matters of students unrest and teachers agitation. I request the Government to consider kindly the suggestion and issue orders for constituting a Standing Committee on education for the said purpose.

[Thiru A. Ekambara Reddy]

[1979 மார்ச் 27]

I also request the Government to formulate a scheme to constitute a separate Directorate for Elementary Education, in view of the expansion of the Education Department, and also in view of the Director of Secondary Education having been involved in the 'New Policy' of Higher Secondary Education and its effective implementation. In view of the budgetary provision for increased allotment for elementary education I request the Government to kindly see that a separate Directorate for Elementary Education is constituted, so as to have an effective and concentrative educational importance on the elementary education.

Sanction has been accorded for 1,000 posts of secondary grade teachers, 200 posts of physical education teachers for higher elementary schools and high schools and 200 posts of B.T. headmasters for higher elementary schools. One thousand posts of secondary grade teachers is quite insufficient. I request the government to kindly see that atleast the teacher-pupil ratio that is now prevalent, viz., 1:37 be reduced to 1:30 so as to give effective concentration on elementary education side. At the same time the higher elementary schools should be headed by B.T. qualified Headmasters. Only 200 posts of B.T. qualified Headmasters for higher elementary schools have been created. There are so many secondary grade teachers in Panchayat Union Schools or aided elementary schools qualified with B.T. or B. Ed. qualification. Even in Andhra Pradesh, B. Ed., qualified secondary grade teachers have been sanctioned B.T. scales of pay. As such, I request the Government to kindly see that orders are issued for posting B.Ed. or B.T. qualified secondary grade teachers for the posts of Headmasters in higher elementary schools. Each and every higher elementary school should have a B.T. qualified Headmaster and a Physical Education Teacher. There are so many higher grade teachers also in this respect qualified for secondary grade teachers' posts. All the Higher Grade Teachers qualified for secondary grade posts are given only higher grade teachers pay. I request the Government to utilise the 1,000 posts of secondary grade teachers for absorbing the higher grade teachers qualified for secondary grade teachers' posts. Sufficient number of higher grade teacher's posts may kindly be converted into secondary grade teacher's posts, so that all the higher grade teachers qualified for secondary grade teachers' posts can be given secondary grade teacher's scale of pay, at least to relieve them from distress.

As for the construction of school buildings, in the Community Development Budget only a sum of Rs. one crore was provided. This is quite insufficient. A token provision of Rs. 4 lakhs was provided for the construction of school buildings for Municipal and aided Elementary Schools in rural areas. It is very meagre. I suggest that in a Panchayat

1979 மார்ச் 27] [Thiru A. Ekambara Reddy]

Union area construction of 3 elementary school buildings and 1 higher elementary school building and for aided schools one elementary school building or higher elementary school building should be provided for so as to have a pucca buildings for all the schools at least in the near future.

The Constitution of India provides for free education for the children of 6 to 14 years of age. As such the pre-primary education is left now to the private agencies. Now, the Government is of the opinion that these private agencies should be regularised. I request the Government to come forward with a measure to see that their interests are not betrayed and a sound measure has to be brought forward to regularise these private schools also.

In higher secondary schools no tuition fee is levied for Tamil medium students and students of media of minority languages. I am sorry to note that students who are opting for English medium are levied a tuition fee of Rs. 20 per month for 10 months. As the English language is now very useful as a like language between our state and the centre and State and other State, I request the Government to kindly see that the tuition fee levied on English medium students is dropped at least from the next academic year. English language should have at least some preference and in view of its importance in future, the concession given to the Tamil language and languages of minority sections should be extended to English medium students also.

The note on Education refers to application of liberalised pension rules to teaching staff of non-Government educational institutions who retire after 1st June 1970, whereas the non-teaching staff in the same institutions get the benefit from 1st April 1972. Why this disparity? the teaching and non-teaching staff of non-Government educational institutions should be treated alike in the matter of pension and other retirement benefits and the same rules should be made applicable to both of them.

It is seen that the Government proposes to increase the amount of pension of Rs. 100 for the newly instituted scheme of Indigent Tamil Scholars to Rs. 250 per mensem. It is a welcome measure. I also suggest that the minimum pension of a retired school teacher should be raised from Rs. 100 to Rs. 250 per mensem. It is a very kind measure. A teacher after retirement will not be able to live on this poor pension of Rs. 100 with the raising of prices. The Government will earn a good name in the comity of States by raising the minimum pension of Rs. 100 to Rs. 250.

[Thiru A. Ekambara Reddy] [1979 மார்ச் 37]

It is a matter for regret that the Local Library Authority is not revived yet. They were doing yeoman service to the rural people. A Committee which was set up for this purpose has not yet submitted its report. I request the Hon. Minister for Education to kindly see that the report is submitted early for reconstituting the Advisory Committee as well as for framing the rules, so as to extend the retirement benefits to all the employees of Local Library Authority.

Finally I want to say something about higher Secondary school headmasters. They are not eligible to get the scale of pay for two years even after their posting as Headmasters.

[பிற்பகல் 1-20]

I request that even those who are in the scale of pay of Rs. 750-1350 may also be moved to the Selection Grade. Secondly a person will move into the Selection Grade only after putting 10 years of service. There is no difference between Headmasters of Higher Secondary Schools and Headmasters of ordinary schools in the scale of pay. There is a bar of 2 years. Ten years is prescribed for moving to the Selection grade and 12 years for higher secondary school Headmasters. Irrespective of the years put in by them. I request the governments and the Hon. Education Minister to consider that every Headmaster appointed in Higher Secondary Grade get a pay scale of Rs. 850-1,500. Due to their hard work they get the Selection Grade. Therefore, I request that the headmasters of Higher Secondary Schools may be granted selection grade scale of Rs. 850-1,500 from the date of appointments to the Higher Secondary schools.

I conclude with this. Thank you, Sir.

*திரு. கு. வடிவேல் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, கல்வி மானியத்தில் எனக்குப் பேச வாய்ப்பு தந்தமைக்காக முதலில் உங்களுக்கு நன்றி சொல்லிக் கொள்கிறேன். நம்முடைய கல்விக்காக 209 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியிருப்பதற்காக நான் மனதாரப் பாராட்டுகிறேன். அதே நேரத்தில் நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். “கற்றது கைம்மண்ணளவு, கல்லாதது உலகளவு” என்று சொல்வார்கள். அதைப் போல கல்விக்காக 209 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கியது கூடப் போதாது, இன்னும் நிறைய ஒதுக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் கேட்டுக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1979 மார்ச் 27]

[திரு. கு. வடிவேல்]

அதையடுத்து, நம்முடைய தானைத் தலைவர் அவர்களுடைய ஆட்சியில், கோவை மாவட்டத்திலும், திருச்சியிலும் ஆக இந்த இரண்டு மாவட்டங்களிலும் பல்கலைக் கழகம் ஆரம்பிப்பதாகத் திட்டமிட்டிருப்பதை உண்மையிலேயே நான் மட்டுமல்ல, நம்முடைய தமிழகத்திலே இருக்கக் கூடிய அத்தனை பேரும் மனதாரப் பாராட்டுவார்கள். வரவேற்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்வதற்கு நான் இந்த நேரத்தில் பெருமைப்படுகிறேன்.

அதையடுத்து, வருகின்ற ஆண்டில் திருச்சியிலும், கோவையிலும் சட்டக் கல்லூரி ஆரம்பிப்பதைப் பற்றிச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இவ்வாறு ஆரம்பிக்கப்படுவது பாராட்டப்பட வேண்டியதுதான். இவ்வாறு பெருமைப்படுகின்ற அதே நேரத்தில் நானும் என்னுடைய கோரிக்கையை வைக்க வரும்புகிறேன். திருச்சியில் மட்டுமல்ல, கோவையில் மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு மாவட்டத்தின் தலைநகரத்திலும் சட்டக் கல்லூரி நிறுவப்பட வேண்டும். காரணம் என்னவென்றால், இன்றைக்குச் சட்டக் கல்லூரிக்கு வருகின்ற மாணவர்கள் இடமில்லாமல் திரும்பிச் செல்கிறார்கள். சட்டம் படித்தவர்களுக்கு நம்முடைய அரசாங்கமோ, அல்லது இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கமோ வேலைத் தேடித் தருவதாகவும் இல்லை. அப்படியிருக்கும் நேரத்தில் சட்டக் கல்லூரிகளை நிறைய நிறுன்னால் அந்த மாணவர்கள் படிப்பதற்கு ஏதுவாக இருக்கும். போட்டியாக, வக்கீலாக ஆவதற்காக எடுத்துப் படிப்பதற்கு மாணவர்களுக்கு வாய்ப்பாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அதையடுத்து, கல்வியைப் பற்றிப் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஆசிரியர்களைப் பற்றிப் பேச நான் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எத்தனைதான் நாம் கல்வியைப் பற்றிச் சொன்னாலும், இந்த நாட்டின் மன்னர்களை உருவாக்கக் கூடியவர்களாக இருப்பவர்கள், நல்ல நல்ல அதிகாரிகளை உருவாக்கக்கூடியவர்களாக இருப்பவர்கள் ஆசிரியர்கள் ஆவார்கள். அந்த ஆசிரியர்களை நாம் இந்த நேரத்தில் மறந்துவிடக்கூடாது. பல கோரிக்கைகளை ஆசிரியர்கள் எழுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கோரிக்கைகளைப் பற்றி நான் இங்கே சொல்வதற்குக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன், அந்தக் கோரிக்கைகளை இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசாங்கம் நிறைவேற்றவில்லை என்றாலும், நம்முடைய தானைத் தலைவர் ஆட்சியில், புரட்சித் தலைவர் ஆட்சியில் நிறைவேற்றவேண்டும், நிறைவேற்றப்படும் என்ற நம்பிக்கையைச் சொல்லக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

முதல் கோரிக்கையாக அவர்கள் வைத்திருப்பது என்னவென்றால், இளநிலை ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களை இடைநிலை ஆசிரியர்களாக ஆக்க வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை

[திரு. கு. வடிவேல்]

[1979 மார்ச் 27]

எழுப்பியிருக்கிறார்கள். இது சம்பந்தமாக கல்ஷக் கமிஷன் செய்துள்ள பரிந்துரையை ஏற்றுக்கொண்டு, இந்தப் பரிந்துரையை நிறைவேற்ற வேண்டுமென்று மூன்றாவது ஊதியக் குழு பரிந்துரை செய்திருக்கும் என்று நம்புகிறோம், அப்படிப் பரிந்துரை செய்ய வல்லையென்றாலும், இரண்டாவது ஊதியக் குழுவுல் செய்யப் பட்டிருக்கும் பரிந்துரையையாவது ஏற்றுக்கொண்டு, இள நிலை ஆசிரியர்களாக இருப்பவர்களை இடை நிலை ஆசிரியர்களாக மாற்றவேண்டுமென்று அவர்கள் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்த கோரிக்கையை நம்முடைய அரசு நிச்சயமாகக் கவனிக்கவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளை நான் விடுக்கிறேன்.

அதையடுத்து, பயிற்சிக் காலத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொண்டு ஆசிரியர்களின் சம்பள விதித்ததை நிர்ணயிக்க வேண்டும் என்பதையும் அவர்கள் கோரிக்கையாக வைத்திருக்கிறார்கள்.

அதற்கடுத்து, கிராமப் பகுதியிலிருக்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகை கொடுப்பதில்லை. ஆனால் காவல் துறையிலே இருப்பவர்களுக்கும், மற்றும் மின் வாரியத்திலே இருப்பவர்களுக்கும் கிராமங்களிலே இருப்பவர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படி தருகின்ற அதே நேரத்தில் கிராமங்களிலே வேலை செய்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு வீட்டு வாடகைப் படி தரவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதையடுத்து, மருத்துவத்தைப் பொறுத்தவரையிலேயும் கூட ஒரு சில பிரச்னைகள் இருக்கின்றன. நாம் சுதந்திரம் பெற்று இதுவரையிலேயும் கிட்டத்தட்ட 31 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அப்படியிருக்கும் நிலையில் தனியார் பள்ளிகளில் வேலை செய்கின்ற ஆசிரியர்களுக்கு மருத்துவச் சலுகைகள் கிடையாது. அவர்களுக்கும் மருத்துவச் சலுகை அளிக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அது மட்டுமல்லாமல், மருத்துவச் சலுகைகள் பெறுவதிலும், ஆசிரியர்களுக்குப் பல இடையூறுகள் இருக்கின்றன, தடைகள் இருக்கின்றன, அந்தத் தடைகளையெல்லாம் போக்கி அவர்களுக்கு விரைவில் இந்த மருத்துவச் சலுகைகள் கிடைப்பதற்கு அனுமதியளிக்க வேண்டுமென்று நம்முடைய அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதையடுத்து, ஈட்டிய விடுப்பை உயர்த்தவேண்டும். அதாவது, அரசாங்க ஊழியர்கள் 280 நாட்கள் வேலையில் இருந்தார்கள் என்றால், அவர்களுக்கு 33 நாட்கள் ஈட்டிய விடுப்பு கொடுக்கிறார்கள். ஆனால், 220 நாட்கள் பணி புரியும் ஆசிரியர்

1979 மார்ச் 27] [திரு .கு. வடிவேல்]

களுக்கு 3 நாட்கள்தான் ஈட்டிய விடுப்பு கொடுக்கிறார்கள். ஆகவே, ஆசிரியர்களுக்கும் விகிதாச்சார அடிப்படையில் ஈட்டிய விடுப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, தலைமை ஆசிரியர்களுக்குத் தனி ஊதியம் கொடுக்க வேண்டும். 5-வது வகுப்பு வரையுள்ள பள்ளிகளிலே தலைமை யாசிரியர்களாக இருப்பவர்கள் ஆண்டு பூராவும் வேலை செய்து கிறார்கள், பள்ளியையும் நிர்வகிக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தனிச் சம்பளமும் கிடையாது. ஆகவே, அவர்களுக்கு தனிச் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, மகப்பேறு. மகப்பேறுக்காக ஆசிரியைகளுக்கு, மத்திய அரசாங்கம், 12 வாரங்கள் விடுமுறை கொடுக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பிருந்த மாநில அரசாங்கம் அப்படி 'செய்ய வில்லை. இனிமேல்தான், தானைத் தலைவர், தாய்க்குலத்தை காக்க வந்த புரட்சித் தலைவர் அரசு மகப்பேறு காலத்தில், பெண் ஆசிரியர்களுக்கு 3 மாதங்கள் விடுப்பு கொடுக்கவேண்டு மென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

அடுத்து, அமைச்சரவர்கள் ஆசிரியராக இருந்தவர். ஆகவே, அவருக்குத் தெரியும், ஆசிரியர் தொழிலிலே இருந்த யாரும், ஓய்வு பெறும்போது, மிச்சம், மீதி அவர்களுக்கு இருக் காது. ஆகவே, ஓய்வு பெறும் ஆசிரியர்களுக்கு ரூ. 10,000 நிதி கொடுத்தால் நன்றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள் கிறேன்.

ஆசிரியர்களுக்குக்கூட போனஸ் வழங்கலாம். வசதியற்ற நிலையிலும், ரெயில்வே தொழிலாளர்களுக்கு போனஸ் வழங்கப் படும் நிலையில், வங்காளத்திலும் அரசு ஊழியர்களுக்கு போனஸ் வழங்கப்படும் நிலையில், அவர்கள் ஆண்டுதோறும் ஒரு மாத சம்பளத்தை போனஸாக வழங்குகிற காரணத்தால், பொங்கல் தினத்தன்று அரசு ஊழியர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் ஒரு மாத சம்பளத்தை போனஸாக வழங்கினால் நன் றாக இருக்கும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆசிரியர் குழந்தைகளுக்கு, கல்விச் சலுகைகளுக்கு ஊதிய வரம்பு வைத்திருக்கிறார்கள். அதை ரத்து செய்துவிட்டு ஊதிய வரம்பு இல்லாமல், எல்லோருக்கும் கல்விச் சலுகை கிடைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இந்தப் பிரச்சனையெல்லாம் தீர்க்கவேண்டும். இன்னும் பல பள்ளிகளிலே பகுதி நேர ஆசிரியர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களை முழு நேர ஆசிரியர்களாக்க வேண்டுமென்று கேட்டு, அடுத்து என்னுடைய தொகுதியைப் பொறுத்தவரை இரண்டு பிரச்சனைகள் இருக்கின்றன.... (மணியடிக்கப்பெற்றது).